

ELŐFIZETÉSI ÁR:
 Egész évre . . . . . 160 korona.
 Fél évre . . . . . 80 korona.
 Negyed évre . . . . . 40 korona.

Egyes szám ára:
4 korona.

SZERKESZTŐSÉG és KIADÓHIVATAL:
 ARANY JÁNOS-UTCA 48.
 Hirdetéseket jutányosan vesz fel a kiadóhivatal

Sár és köd . . .

— Ady Endre után. —

Köd és köd
 Messze még a nyár, —
 Mi lesz az ég könnyéből?
 Sár!!
 Petőfi mondja,
 Vagy ta.án Arany —
 A mondá uk. mindegy, —
 Ugysem szin Arany,
 A lényeg az,
 Hogy messze még a nyár,
 De van amerre lépünk
 Csuf köd és sár!

Sárral dobálóznak
 A modern daliák,
 Nyilazni nincs most hedvük,
 Hisz gyáva katonák
 A mandátum mindent,
 Ugyis mindent föld . . .
 Ami nyomába lép
 Az csak nedves sötét
 . . . Csuf fekete köd.

Igen, igen! Hisz arról beszélek,
 Manapság már minden sár és sár . . .
 Ah mikor jössz már el —
 Te poétikus nyár.
 Mikor virágok nyitnak
 Rózsák illatoznak . . .
 Amikor mindent majd elföd
 Egy illatos, dbr. ndos
 Rózsaszínű köd.

Szerelem.

I.

A tengert, melyet sohse láttam,
Gyerekkoromban, de csodáltam!

Szemem lecsuktam szépen este
S szívem a tengert megkereste.

Sok-sok aranyos estelen,
Hajóztam rajta testtelen.

Elnéztem hullámzó vizét,
S éreztem furcsa, sós ízét.

II.

A tengert később nem csodáltam,
Inkább a szerelemre vágytam.

Szemem lecsuktam szépen este
S csodáltam, mily fehér a teste.

Sok-sok aranyos estelen,
Öleltem „Őt“ meg testtelen.

Csókoltam hullámos haját,
S szívtem parfümjé illatát.

III.

S az asszonyt, akit sohse láttam,
Megismertem egy pesti bárban.

Szemem, hogy égott akkort este!
Karomban volt vakító teste.

Sok-sok szerelmes estelen,
Csókoltam, téptem esztelen.

Hallgattam vérszívó szívét,
— S éreztem ajka unt ízét.

A tengert, melyet sohse láttam,
Gyerekkoromban, de csodáltam!

Babiczký Béla.

Uj cseléd.

— Itt nem fogadhat senkit! —
Van szeretője?
— Hát a nagyságának?

A jó tréfa

Pamacs ur korán özvegy lett.
A felesége meghült, köhögni
kezdett és meghalt.

Pamacs ur most másodszor
akar házasodni. Tisztességes
ajánlatot tesz egy ifju szépség-
nek, aki hajlandó a felesége len-
ni. Azonban, amikor kimondja
a boldogító igent, véletlenül el-
köhög magát.

Pamacs ur szigoruan ránéz és
azt mondja:

— Remélem, nem fog úgy
megtréfálni, mint az első felesé-
gem?!

UPOSz távirati irodájából.

I. Vilmos ökegyessége az
UPOSz-ia szultánja szigoru sta-
táriumot hirdetett ki népei közt,
melyben megiltja hogy alatt-
valói nagymérékben élvezzék a
szeszésitelt.

De ez a statárium, úgy látszik,
nem használt, mert másnapra,
már az UPOSz kabinetirodafi-
nöke, br. Györffy Sándor meg-
szegte a statáriumot s öfelsége
a szó szoros értelmében kidobat-
ta a hivatalából. Bizalmas érte-
sülésünk szerint e szép tisztet
Zógon István, a régi római, hí-
res Borgiák egyik leszármazott
fia fogja betölteni.

UPOSz Szerkesztőség.

Készcipő és
csizmakapható

Ne sajnálja a fáradságot és ön
meggyőződhet arról
hogy a mai áremelkedések dacára is
jutányosan szerezketi be **csizpő** és
csizma szükségletét
mért után, ha lemegy
FÁBIÁN
cipő- és csizma készítő műhelyében,
Rákóczi-utca 71. szám alá.

Valamint erős
munkás cipők.

Nem akarok.

Nem akarok semmit tőled,
Csak néha látni téged.

Megbocsátja a jó Isten,
Hisz ez még nem véték.
Hogy szeretlek, hogy imádlak,
Nem tehetek róla.

Mindig az kell, ki a másé,
Már ez régi nóta.

Nem kérdezem, gondolsz-e rám
Minek is kérdezném.

Ugy se lesz olyan az éltém,
Milyennek szeretném.

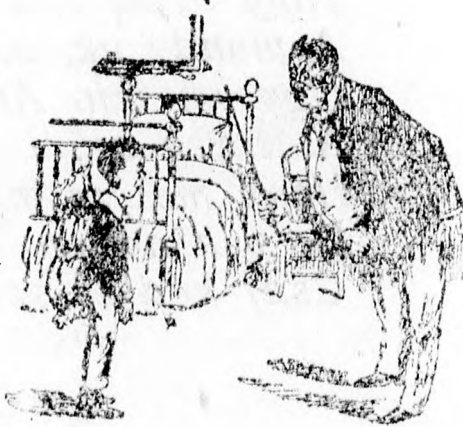
Másnak ragyog a két csillag:
Két szemed sugára,
Nekem nincs kilátásom
Csak sötét éjszakára.

Tul vagyunk mindkettén
Már az első ifjuságon.
Te vagy utolsó szerelmem,
Te utánad vágyom.

Ugy nézek fel kék szemedre,
Mim a csillagos kék égre.
Két szemednek bűvös fénye
Visz a kísértésbe.

„Névtelen asszony“.

Különbség.

—Papa, mi a különbség zsidó és
izraelita közt?

— Zsidó az, aki azt mondja,
hogy kettő meg kettő, az öt. Iz-
raelita pedig az, aki ezt nem
mondja, csak gondolja.

Apró esetek.

A bátor csikó.

Agyonverni való görhes csikót árul a cigány. Egy magyar gazda, mintha vásárt akarna csapni, de csak úgy incselkedésből odaszól a morénak:

— Megvenném, de attól tartok, ijedős.

— Ezs? Ujjan bátor, mint a sárkány. Egis éjjel egymaga legel a tilosba. Még a csósztól se fél.

Viz-hang.

A zsidók asszimilálódására jellemző az alábbi eset:

A félegyházi sámesz harminc éve él a szinmagyar alföld közepén. Persze, családos. Nem kevés számú gyermekei egy ízben megkérték, magyarázná meg, mi az a visszhang.

— A víz-hang az — szólt a bölcs sámesz — mikor fogthok egy kű, beledobthok a kutba és a víz azt mondja, hogy: putty!

Vendéglőben.

A: Hallatlan! A pörköltben autó-gummit találtam.

B: Hogy ütközhet meg ezen? Nem tudja, hogy az autó lassanként teljesen kiszorítja a lovakat?

Igaza van.

A: Nagyon meg vagyok elégedve új gépkocsimmal. Három hónap óta használom s még egy fillért sem adtam javíttatásra.

B: Érdekes! Ugyanezt mondta tegnap a lakatos is, akinél a javításokat végeztetni szokta.

SZIREK ANDRAS

elsőrendű uri- és egyenruha szabása
angolgyapjuszövetek iskolai és egyenruházati sapkákráttára

Szent Anna-utca 1. szám

Telefon szám 592.

Az semmi.

Jó néhányadik pohár után az atyafiak a macskáról beszélnek. Persze, dicséri mindegyik a magáét. Végre az egyik olyat talál mondani, amit nem lehet tullicítani.

— Az semmi. Az én macskám páratlan a világon. Egy-két görény oda se neki. Gummitalpa van, oszt mágneses. Ha megérzi a patkányt, oda áll a lyuk elébe és kiszívja. Huszonhat fia volt egyszerre és ezer koronájával kelt el darabja.....!

Tetemrehívás.

Irta: Ludwig Uhland.

Három vad legény éjfél tájba Bekopogtatott a csárdába:

„Korcsmáros, bort! Ne tátsd a szádat!
Küldd ki a lányt, az istenfádat!”

„Étel, ital itt az asztalon.
Lányom is itt a navatalon.”

Beléptek s ime az ivóban
Feküdt a lány a koporsóban.

Viaszgyertyák közt alúdt szegény
És felhördült a három legény.

Egyik a fátylat félrevonta,
Aika vonaglott és azt mondta:

„Óh, mért haltál meg, kedves lélek?
Eztán csak téged szeretnélek.”

Másik a fátylat visszavonta,
Könnye kicsordult és azt mondta:

„Jaj, mért kell, hogy elveszítselek?
Mikor csak téged szerettelek!”

Harmadik újra félretolja
S a halvány arcot megcsókolta:

„Szép voltál. Szép vagy mint halott és
Én szeretlek a föld alatt is!”

Fordította: Faragó József.

A szokás hatalma.

— Az ön bátyja folyton a válát vonogatja. Ez talán valami betegség?

— Oh, dehogy. A hivatalban szokott hozzá. — Lakáshivatali tisztviselő.

Jófajta szamar.

A vásáron árulta a debreceni juhász szamarát s a venni akarónak így dicsérte föl:

— Mán azír' jót állok, mert a magam fajtajából való.

Sejtelem

Két diák beszélget.

— Te, hányszor buktál már meg? — kérdi az egyik.

— A holnaputáni vizsgával együtt háromszor.

ANTALFY JÓZSEF

könyv-, mű-, zenemű-
és papírkereskedése:
Szent Anna-u. és
Varga-utca sark.
□ Legjobb bevásárlási
forrás! Menjünk oda!

Kellemes és Kellemetlen kérdések.

▽▽▽▽

E rovatban közlötték az vállalja a felelősségét, aki elővassa. :-

▽▽▽▽

Mondja, kedves Morvai tanár ur, igaz, hogy maga nagyon szereti Dóczy bácsit? Kérdik a tanítványai.

Mondja, kedves Török tanár ur, igaz, hogy maga szép? Kérdik a lányok.

Mondja, kedves Török tanár ur, igaz, hogy magába minden Dóczyista szerelmes? Kérdik az indifferent elemek.

Mondják, kedves kollégiumi növendékek, a Gönczi-utca felől, mi az oka, hogy mostanában oly ritkán könyökölnek ki az intermátus ablakába? Kérdi, aki szeretné tudni.

Mondja, kedves Orosz István ur, igaz, hogy az a nótája, mióta haragban van a kis barnával, hogy: „Tánciskola, szerelem és bánat, meghalok én Juliska utánad”? Választ kérek.

Mondják, kedves Jeffcsák és Andor urak, a Széchényi utcából, igaz, hogy minden este Göncöl-szekeren menek haza azzal a kis lánnyal? Kérdi egy kíváncsi.

Mondja, kedves Szabó ur a Csokonai-utcából, a nagy iparosok saját maguk szokták a csizmát a színbe hordani?

Mondja, kedves Mátray Jenő ur, ugyis, mint színész, ugyis, mint tánckomikus és ugyis, mint Schimny táncos. igaz az, hogy a Schimny tánchoz a két bal láb a jobb? Kérdi valaki.

Mondja, kedves Csüdör Ferenc ur, az MTK-ból, még mindig az a kedves nótája, hogy: „Száz tónak nedves partján döglött béka kuruttyol...? Kérdi, aki szebbet is tud.

Mondja, kérem, Kabai Sándor ur, a Hunyadi utcából, igaz az, hogy a színházba mindig madarat hoz a sapkája alatt? Kérdi a színházi közönség.

Mondja, kedves Györffy Sándor, dohánybevaltó tisztv. ur, még mindig az a nótája, hogy: „Sej-haj Elemér...? Kérdi egy kis egér.

Ugyan mondják, nagyszerű Hunyadi-kör bálelnök urai Hajdunásról: Sallai Imruska protekciós diszelnök. Vágó Jancsi vetélytársával, mikor rendeznek újból egy olyan igazán jól sikerült zártkörű bált?

Az idegen legény.

Ira: *Friedrich Marx.*

Szobácskájában ül a leány,
Nászruhácskáját varrja-varrja.
— Nini, legény áll az ablaknál,
Idegen, bus és naptól barna.

Arca halovány, haja csapzott,
Két sötét szeme könnytől medves.
Fehér fogsora meg-megvillan,
Ijesztő — jaj — és mégis kedves.

Egyik kezében keszkenő leng,
Koszorut tart a másik karja.
Ni, most megindul... lépte alatt
Hosszon ropog a rét avarja...

Ki ő? Miért hív? Én értem jött,
Vagy csak meg akar ő is csálni?
— Ó, szegény gyermek, ő a Bánat
S aki őt látja, meg fog halni.

Babiczy Béla urnak, a „Nem tudom miféle“ című politikai lap szerkesztőjének Debrecen.

Chikagó, 1922, január 20.

Kedves Barátom!

Megkaptam mindhárom leveledet s akkorát kacagtam rajtuk — hogy a gerendák recsegni is kezdtek a fejem felett s az egész környéken óriási földrengés támadt és az ógyallai obszervatórium hivatalos jelentése szerint Chikagó városát a biztos elsüllyedéstől a háztetőkre erősített táviródrótok tudták csak megmenteni. Ne vedd rossz néven féktelen jó kedvem megnyilvánulását, de látom leveleiből, hogy Debrecenben teljesen félreismerik családi körülményeim mibenlétét, eszméim horderejét és tetteim jelentőségét.

Ti abban a szent meggyőződésben élték odahaza, hogy nekem, amikor a mágián voltam s az Egyetértés megrendelésére kértem vérszopó kinzóimat, nem volt más célom, csak az, hogy akasztófahumoromat csillagos-sam s halálmegvető bátorságomról tegyek tanuságot. Itt a tévedés, édes barátom. Az volt a célom ezzel, hogy ellenfeleim figyelmét föl hívjam e lap magasított eszméire s ennek végeredményeképpen a köztük és köztem megbomlott egyetértést újra helyreállítsam.

S örömmel kell konstatálnom, hogy ebbeli törekvésemet siker koronázta, amiért az Egyetértés nemesszívű szerkesztőségének ezuton is hálás köszönetemet nyilvánítom.

Azt a hirt, hogy megnősültem, mint minden alapot nélkülöző koholmányt, a leghatározottabb formában visszautasítom. Valósággal fölháborodtam ezen aljas rágalom hallatára s mint régi jó

1921

barátomat fökérek annak hivatalos megcáfolására és fölhatalmazlak annak kijeentésére, hogy a hír ebben a formájában nem felel meg a valóságnak. Az egészből csak annyi igaz, hogy egyik kisgazda-képviselő számara a lucernásomba tévedt s én a szamarat az okozott kár fejében a saját tulajdonomnak nyilvánítottam. A kárvallott ember eljött könyörögni a szamaráért. „Nincsen pardon!” — feleltem kérelhetetlenül — elveszem a szamarát kendnek, hogy megemlegesse kend, hogy a más földjén nem szabad legeltetni”. — „Kár, kár, — dörmögött az öreg — de akkor legalább hívjon meg tengerem is a tekintetes ur a lakodalmára.” Azt hiszem, hogy ebből a párbeszédéből eredt az egész félreértés.

Indián férjekről hiába ábrándoznak a debreceni lányok, mert nem férfiakat, hanem nőket kell érteni az „indiánok” gyűjtőnév alatt. Chikagó utkaparójának, az öreg Indi Mihály bácsinak a leányai ezek. Heten vannak, — mint a gonoszok s maguk is igen nagyon szeretnének talán férjhez menni. Magam is azért kerültem a máglyára annak idején, mert a házassági ajánlat halogatását végre is megsokalták. Itt a környéken közönségesen csak „Indiányok”-nak nevezik őket. A tévedés a postahivatalban történhetett, a távirat feladása alkalmával.

Szeget ütött a fejembe, hogy korszakalkotó fölfedezésemről már Debrecenben is tudomást szereztek. A Verebély-klinikán huzzák ki a fejemből a szeget. Még most is bekötött fejjel járok. Amíg a koponyarepedésem be nem gyógyul, új fölfedezésekre nem igen gondolhatok.

Örömmel értesítek azonban, hogy újabb fölfedezéseim is vannak, mint azok, melyeknek a híre eljutott hozzátok. Föltaláltam ugyanis a környezetegységesítést, amely probléma megfejtésén az

emberiség legnagyobb lángelméi évezredek át hiába fáradoztak. Te persze, mint világtól elmaradt ember, nem hallottál semmit erről az izgató problémáról. Egy olyan ábrát kell szerkeszteni, amely kör legyen és mégis négyszögletű. Tudod-e mi az? Hát a tükör, édes barátom, amely mindig kör (tü-kör) és mégis öbnyire négyszögletű. — Nagyatádi Szabó István annyira föllekesegett találmányom sikerén, hogy ő is föltalált valamit: a négy lábú kört. Tudod-e, mi az, édes barátom? Az, az, — persze, hogy az ökör, mi volna egyéb? Látszik, hogy nem te találtad fel a spanyolviaszkot.

Sokorópátkai Szabó István az ingyenes közlekedés föltalálásán fáradozik. Ugy gondolja a dolgot, hogy egy pilótának föl kellene repülnie a holdba s ott meg rögzíteni egy olyan hosszú kötelet, hogy a másik vége egész a földre érjen. Tegyük fel, hogy valaki Amerikába akar utazni, mondjuk: én hozzám, Chikagóba. Mit gondolsz, mi lesz a teendője? Egyszerűen az, hogy a kötélt végébe kapaszkodik. A föld fölytonosan forog némelyek állítása szerint, nem tudom, hallottál-e róle? Nos, ha annyira elfordult a föld, hogy Chikagó van az utazó lába alatt, egyszerűen elereszti a kötélt végét, följön a lépcsőn és bekopogtat hoz-

zám. Nagyszerű eszme, mit szólanál hozzá? Egész Chikagó elvan ragadtatva a kolosszális gondoartól. Tegnap éjjel fátyás menetet és szerenádöt adtunk az ősz tudós tiszteletére.

Közgazdasági szempontból pedig legnagyobb jelentőséggel bír Kuna P. András találmánya, aki a Kordilerrákban fölfedezett egy roppant kiterjedésű cukorbányát. Szakemberek állítása szerint az első ásatások reményt nyujtanak arra, hogy e bánya képes lesz az Ó- és Ujvilág cukor szükségletének fedezésére. A derék munkálatokat magam is szemléltem. Tudományos megfigyeléseim közben azonban elveszítettem a pénztárcámat és sehogy sem tudtam megtalálni, — bár az egész tárnát tüvé tettem ére. A tüt mellékelve küldöm. Ha újra bányává teszed a tüt, fogalmat alkothatsz magadnak, a terv hatalmas arányairól.

Írj mielőbb édes barátom, mi hír az Ó-hazában. Ugy hallom, hogy ti is át akartok térni az amerikai valutára s állítólag be is vezettétek már a 20 és 50 filléres dollárokat. Mennyiben felelnek meg e hírek a valóságnak?

A viszontlátásra, drága pajtás. Sokszor üdvözöl öreg cimborád:
Faragó József.

Alapos ok.

Mondja csak, házmester, miért van olyan nagy huzat ebben a lakásban?

„A szomszéd szobában egy fogorvos lakik!”

Cigánygyerekek ruhája.

Uraság: Ejha, dada, de szép új ruhád van; tán a gyerekeidnek is vettél új ruhát?

Cigány: Nem bizs én, azsok csak azs anyjuktól örökölt bőr ruhába vannak ötözve.

Király balzsam

csusz és köszvény ellen, ugy-
szintén Fátyarokráim és Fáty-
szappan békebeli minőség-
ben, valamint Hajdusági
bajuszpedrő fehér, barna
és fekete színben kapható a készítő

GRÓSZ NAGY FERENC

„Aranyegyszarvu”
gyógyszertárban
(Színház mellett.)

Álmoskönyv.

Ablaküvegen keresztül csókolódzni: hasztalan fáradozás.

Allegóriát illagóriának nézni: élénk képzelőtehetség.

Angyalarcu kis lány lábát az asztal alatt lábaddal nyomogatni: ha jól leér az asztalabrosz, nem veszik észre.

Angyod térgyit emlegetni hallani: ha szép angyod van — jobb és ha csunya — bal lábbal kelt a kapitányod.

Arccdat suviksz-szal fényesíteni: elegancia.

Bajuszodat füledre csavarni: hiuság.

Barackot szedő kis lány nyakát hátulról átölelni: alattomoság.

Bökhát köhögni hallani: nincs veszedelem!

Bor helyett pertut inni: sóvány vigasztalás.

Boszorkányt macska képében látni: lidércnyomás.

Cigarettd füstjét kedvesed szájába fujni: kedélyesség.

Csendes-óceánt egy hajtasra kiinni: kitartás.

Csengőt csilingeltetni hallani: vendégeid érkeznek.

Csókokról kiadási és bevételi naplót vezetni s minden hó végén a költségvetést összeállítani: pedantéria.

Csókot csokoládéval édesíteni: ne támassz tulságos igényeket.

Csunya lány kezét megkérni: közeli veszedelem.

Disznóölökést, fejszét és vasvillát támadásra előkészítve látni: jön a végrehajtó.

Don Juan kezében fehér lilomot látni: ártatlanág.

Egyenlőségre előfizetni: veszélyes stádiumba lépett pszichopatologikus tünet.

Ejféketeszemű kis lány szemébe nézegetni: vigyázz, mert megárt az éjszakázás.

Életed fonalát elmetszeni: elcsépeelt szóvirág.

Ellenfeledet lemarházni: bemutatkozásnak.

Embert a talpán látni: sablón. Embert a fejetetején látni: excentricitás.

Eperajku kis lány epekedését észrevenni, de úgy mutatni, mint ha nem vennéd észre, hogy észrevegye, hogy nem veszed észre: agyafurt kegyetlenség.

Fát magad alatt vágni, csak akkor tanácsos, ha látod, hogy jobb módba pottyansz.

Fejdeddel falon diót törni: erős akarat.

Faragó József.

Folyt. köv.

A sors játéka.

Hölgy: Ön három ízben volt már özvegy? Igaz ez?

Ur: Igaz bizony!

Hölgy: Ah! Ez rendkívüli játéka a sorsnak! Csodálatos!!

Ur: Nincsen benne semmi csodálatos, nagysád. Egy kis szerencse az egész.

Kalapok tisztítását,

vas léstát s javit sát elvállalom. — Használhatók a legújabbakból. — Készíték. —

Belicray

kalapos, giso-n 38. a fő-posta mellett.

Micike.

Virágáros leány csintalankodásai.

A hatalom sok mindent biztosíthat, csak az asszonyi hűség nem.

A nők botlásának okát olykor a szegénységben, olykor a jólétben stb. keresik, csak a nőben magában nem.

Az érdemrend nem mindig tételezi föl az érdemet.

Némely embernek a kitüntetése alapjában véve a megbélyegzését jelenti.

Az okatlan ember gazdag, az okos ember boldog akar lenni.

Szerecsen.

Egy ember leesett az emeletről és kitorpte a jobb karját. Mialatt az orvos a köteléket rárette, az illető aggódva kérdezte, hogy arra a karjára nyomorék marad-e? Az orvos megnyugtatta, hogy erről szó sincs, mire amaz új bátorságot merítve, — még egyszer megszólalt:

És mondja, doktor ur, zongorázni is tudok majd?

— Hogyne! — felelte az orvos.

— Ennek örülök a legjobban, mert eddig nem tudtam.

Kavarodás az UPOSz körül Egy UPOSz tag bal lépése

Debrecen városát majdnem lázba hozza a legújabb UPOSz esemény. Ugyanis a környékbeli falvakon és tanyákon állandói zgalommal tárgyalják az Uposziában lefolyt harcokat.

Munkatársunknak sikerült a következőket megtudnia:

Azon a napon, mikor a Hungária kávéházban egy félig sikerült gyűlés keretében Károlió Márkusznak sikerült kikiáltania Uposzia köztársaságát.

Ebben az időben hangos gyűlés zajlott le a Bilka kávéház „prosztó” teraszán, Gabriella D' Erős harsány hangú szónoklatával. Ugyanis Gabriella D' Erős ragaszkodott ahhoz, hogy most alakítsák meg rögtön, az UPOSz mintájára a BPOSz-t. (Büdös Parasztok Országos Szövetsége.) Amit hasszu szónoklati után sikerült is elérnie. Alig alakult meg a BPOSz, Gabriella D' Erős összegyűjtötte őket. Üzlete elé vezette, hol ásóval, kapával, nappali s éjjeli vedrekkal, pirosra festett kék edényekkel felfegyverkezve, maga pedig az üzlete előtt fekvő malomkővet fogai közzé véve, rohamra vezette csapatait Uposzia ellen.

Az Uposzok éppen arról tárgyaltak, hogy felvegyék-e a küzdelmet a Bposz ellen, mikor Gabriella D' Erős misztikus, órában csüngő hatalmas malomkővel megjelent a Hungária kávéház...lisanerekkel telített, szénsavdus helyiségében. Karoliusz Mar kusz hideg temperamentumának köszönhető, hogy nem vesztette el a sörös hordó... azaz fejét s „Utánam fiúk!” kiáltással felugrott és a biliárd-asztal felé me neküve letűnt a dákok között. Nyomban követte Taszilotov, ki szuszogva ugyan, de ravasz pislantással rohant el a kassza mellett s egy jellem- és apatikus mozdulattal sikerült két darab

kockacukrot elcsapnia az éber szemű kasszatündér elől s eltűnt a biliárd-asztalok alatt.

Gabriella D' Erős deli természetével, az orrában csüngő malomkővel élénk konsternációt keltett a Desternációk között, amint iramszarvasi sebességgel rohant a különféle edényekkel felszerelt csapatai élén. S ki tudja, hogy végződött volna az ütközet ha Gabriella D' Erős meg nem pillantja a lapunkból ismeretes Kamperics Vicsora, kávéházi kasszatündért, ki bájos mosollyal ült angyali trónján. Gabriella D' Erős urnak elég volt egy pillantás a nőre s megállította rohamcsapatát. Cézári büszkeséggel dobta az órában csüngő malomkővet az öreg Marcsi bácsi tyukszemére, ki „Út furint negyven fillér!” kiáltással ájultan bukott a tündér lábai elé.

(Tudósítónk az események további folyamatairól a jövő számmunkban számol be.)

Pá-Landor.

Ujság-szenzációk.

Mi sem könnyebb, mint arról meggyőződni, hogy az ujságok szenzációs híreiből mi igaz? Mihelyt az ember egy ilyen szenzációs hírt olvas, fogja az ujságot és lemegy vele a Dunához, hol a szenzációs hírt behajítja a vízbe. Ha a hír elmerül, akkor szóról-szóra igaz, ha azonban vígan uszkálni kezd a vizen, akkor kacsa.

Paplan-varrodámba

uj fehér vatta érkezett.
Selyem, glott, kasmir
paplanok kaphatók és
megrendelhető. Pehely
és gyapjú paplanokat készítek. A lakatok, frissíték.

Ocska vattát, paplanokat veszek.
DEBRECEN! LAJOS Kossuth-utca 11. sz.

Bánat.

A. ur: Szegény Kovács! Nejének elhunytá elvette az eszt...

B. ur: Igazán? Téboldába került?

A. ur: Nem. De megint meg-nősült.

Ismertetőjele.

Egy kisebb vidéki városban a szintársulat, a vendéglő nagy termében működött. A függöny afféle régi módi, zsinóron fölfelé gördülő, vászonalkotmány volt, amely körül egy este különös baleset játszódott le.

Valami operettet adtak és a szintársulat jelesei a függöny felgördülése előtt a szinpadon álltak és trécseltek, köztük a primadonna, aki már kiöltözve, királynői palástban, háttal a függönynek állt. Hirtelen a függöny tévedésből felgördül, még pedig oly szerencsétlenül, hogy a primadonna királynői uszálya és ruhája is belegöngyölködött a függöny vásznába. Ahogy a függöny följebb ment, úgy gördült följebb a ruha is.

A közönség körében rémes elszörnyedés támadt. Mereven és szótlánul bámult a vérfagyasztó látványra és a színházban olyan csönd volt, hogy a légy zümmögését is meg lehetett hallani. — Hirtelen megszólal egy borizü hang:

— Nini, hisz ez Petrenceyné!

Nem az vagyok.

Jaj, nem az vagyok én, kire vártam
Ifjuság-tükör, alkit mutatott,
Bus emlék már, egy megfakult levél
Kit letépett még tavasszal a szél....
A többi fák meg ott állnak virágban
Jaj, nem az vagyok én, kire vártam

Akire vártam: lányos arca lesz,
Szők ehaja, meg barna, mély szeme
A dal meg, aki felsir majd a lantján
A legszebb lesz a magyar hegyek
alján.

Az ifuságban sok csacsi vágy van,
Jaj, nem az vagyok én, kire vártam

Az, aki eljöt.. hallgatag legény,
Sárga arcán a fanyar élet íze.
S dacos szivén a dal, de furcsa lelett
Akár szonett volt, akár sanszonett.
A többi fák meg ott állnak virágban
Jaj, nem az vagyok én, kire vártam

Babicsky Béla.

A kathedráról.

.... A francia királyság fényko-
rában az abszolutizmus is tető-
pontját érte el. Az uralkodók ha-
talma ezen időben oly korlátlan
volt, hogy udvari ünnepek al-
kalmával külön asztalt terítettek
a legyek számára és ezeknek
szigorúan meg volt tiltva, más-
hol bárkinek alkalmatlankodni.

„Meteor” mozi.

Bocskai-tér 10.

1922. február 5-én, vasárnap:

A zöldszemű szörnyeteg.

amerikai dráma

és a kísértő műsor.

Előadások kezdete: d. u. 3., 5., 7. és 9
órák r. — Jegyvétel d. u. 10 órákor —

Meghívó.

Meghivunk minden mulatni
vágyó nőt vagy férfit, pláne, ha
zeneértő.

Ifju Horvát Kacsari Tihamér
János, a debreceni felsőbb kö-
rök kedvelt zenésze, folyó hó —
február 32-én tartja meg fényes-
nek ígérkező koncertjét, a mike-
pércsi kis korcsmában, melyre
mélyen tisztelt ismerőseit és ba-
rátaikat tisztelettel meghívja.

A befolyt összeg a lágyfejűek
megkeményítésére lesz fordítva.
Műsor a következő:

1. Jókai Mórtól: Hoffmann
meséi.
2. Mikszáth Kálmán: Tan-
hauser.
3. Herceg Ferenc: Cremonai
hegedüs.
4. Rákosi Viktor: Tell Vilmos.
5. Molnár Ferenc: Sámson és
Delila.

És még több magyar zeneki-
válóságainknak szerzeményét is
fogja játszani.

Zárinduló (saját szerzeménye)
„Indián csataordítások a Horto-
bágyon”.

A fényes koncert után nagy
hurkaestély a Dégenfeld-téri vas-
sátrakban.

A mielőbbi viszontlátásra:

A rendezőség.

Guba Dániel,
diszelnök.

Alapos védelem

„Tény, hogy védencem az au-
tomobiljával elgázolta a pana-
szost s hogy ez mind a két lábát
elvesztette, enyhítő körülmény-
nek kérem azonban betudni, —
hogy panaszos a lábaival együtt
súlyos és gyötrő csuszbantalmait
is elvesztette.”

Felelős szerkesztő: SZIKRA.

Levél.

(A Névelen asszonynak.)

Asszonyom! Hogy ön még névtelen,
Csodálkozom ezen végtelen.
De anonym sokáig nem marad,
Egyszer napfényre hozza önt a nap

Asszonyom! Éveit nem számolom,
Amit mond, azt kétségbe nem vo-
nom;

Az ön lelkéből kicseng a dal
S elég arra, hogy ön fiatal.

Asszonyom! Ön oly kedvesen cseveg
Életre csalja fáradt szívemet.
A hangja elbűvöl, elragad,
És lelkemre hullva ott marad.

Asszonyom! Ugy szeretném önt
látni,

Valahol fázva önre várni,
Ha eljő a csendes alkonyat
És az Égről lebukik a nap.

Asszonyom! Ugy-e, hogy ön névtelen
És akkor az utca pont névtelen.
Oh, jöjjön el hát randevura,
Fázósan, félve, összebujva.

Asszonyom! Hogy ön még névtelen,
Csodálkozom ezen végtelen;
De anonym sokáig nem marad.
Egyszer napfényre hozza önt a nap

Ignózius.

Csodagyerek

Kong (borzasztó nyomorusá-
gos szobájában egy ujszülöttet
mutat egy szomszédjának): Lás-
sa szomszéd ur, ez csodagyerek.

Szomszéd: Hogy, hogy?

Kong: Olyan nyomorban va-
gyunk, hogy csoda, hogy meg
mert születni.

Szerkesztői üzeneteli

Olvasó: A Villám január 12-
22-iki számában tévedésből más
neve alatt lett közölve: „Vissza-
visszahívom” című versem. A
jelzett verset nem V. Aladár, ha-
nem Ignózius írta.